

Zitting 1982–1983

17 920 (R 1231)

Goedkeuring van de op 5 september 1980 te München ondertekende Overeenkomst betreffende de afgifte van een verklaring van huwelijksbevoegdheid, met bijlage (Trb. 1981, 71 en 1982, 116)**Afgifte van verklaringen van huwelijksbevoegdheid**

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

In een groot aantal landen wordt een verklaring van huwelijksbevoegdheid verstrekt aan onderdanen, die dat document nodig hebben om in het buitenland een huwelijk te kunnen aangaan. De landen die nog bij het Haagse Huwelijksverdrag van 1902 (Verdrag tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot het huwelijk; Stb. 121) zijn aangesloten, geven verklaringen af op grond van artikel 4 van dat verdrag, maar ook landen die – zoals Nederland – het Haagse Huwelijksverdrag hebben opgezegd of nimmer bij het verdrag partij zijn geweest, geven aan hun onderdanen verklaringen van huwelijksbevoegdheid af. Het door de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht in 1977 tot stand gebrachte Verdrag betreffende de huwelijksluiting en de erkenning van de geldigheid van huwelijken, dat ten doel heeft het Haagse Huwelijksverdrag van 1902 te vervangen, regelt dit onderwerp niet. Gelet op het in de loop der jaren gebleken belang en praktisch nut van de verklaringen van huwelijksbevoegdheid, heeft de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand (ICBS) het wenselijk geacht de afgifte daarvan bij overeenkomst te regelen en voor de verklaring een eenvormig meertalig formulier vast te stellen. Hiertoe strekt de onderhavige overeenkomst, waarvan de tekst op 6 september 1979 door de Algemene Vergadering van de ICBS is aangenomen. Als toelichting op de overeenkomst heeft de ICBS een «rapport explicatif» doen verschijnen, waarvan de Nederlandse vertaling als bijlage bij deze memorie van toelichting is gevoegd en waarnaar voor de artikelsgewijze toelichting moge worden verwezen. Wat het Koninkrijk betreft behoeft de overeenkomst daarnaast nog slechts de volgende toelichting.

Om aan het doel van de overeenkomst te kunnen voldoen dient elke staat, die partij is bij de overeenkomst, de autoriteiten aan te wijzen, die bevoegd zijn de verklaringen van huwelijksbevoegdheid af te geven. In een gelijktijdig met het onderhavige ontwerp aanhangig gemaakt wetsontwerp is geregeld welke autoriteiten tot het afgeven van de verklaringen voor Nederland bevoegd zijn. Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek wordt volgens dat wetsvoorstel aangevuld met een nieuw artikel 49a waarin de afgifte van verklaringen van huwelijksbevoegdheid is geregeld.

Artikel 15 van de overeenkomst maakt het mogelijk de geldigheid ervan uit te breiden tot de Nederlandse Antillen. Aangezien de Regering van dat land heeft verklaard medegelding te wensen, wordt de goedkeuring van de overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De verklaring dat de overeenkomst zich tot de Nederlandse Antillen uitstrekt, zal worden afgelegd nadat aldaar de nodige regelen tot uitvoering van de overeenkomst zijn gegeven. De verklaringen van huwelijksbevoegdheid zullen in de Nederlandse Antillen worden afgegeven door of namens de ambtenaar van de burgerlijke stand in de onderscheiden eilandsgebieden.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek